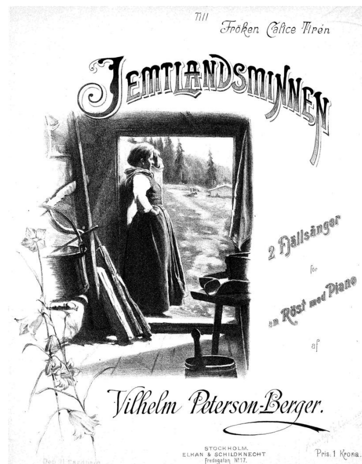

Till Fröken Calice Tirén

Jemtlandsminnen.

2 Fjällsånger för en Röst med Piano

af

Vilhelm Peterson-Berger

STOCKHOLM.
ELKAN & SCHILDKNECHT
Fredsgatan N:o 17.

Central-Tryckeriet, Stockholm.

Förord till den elektroniska utgåvan

Dessa fjällsånger av **Vilhelm Peterson-Berger** (1867-1942) har digitaliserats i januari 2014 av **Statens musikverk, Musik- och teaterbiblioteket** och anpassats för Projekt Runeberg i oktober 2015 av Ralph E.

Locklåt.

1.

Nu dansa trollen i bergets sal, och solen går i den fjärran dal. Det skiner guld, det skiner rödt af fjällen, med vallhjons låt och klockors klang i qvällen, med vallhjons låt och klockors klang i qvällen.

Sötko! Sötko! Kom Gullrosa lill, sötko, gyllne horn och silfversko skall du få, band också, röda, hvita, gula, blå, kring din hals den fagra.

2.

Långt bort till bygden väg det bär, och der bor en som jag håller kär. Till honom går min tanke tidt om qvällen, när solen skiner vackert öfver fjällen, när solen skiner vackert öfver fjällen.

Sötko! Sötko! . . .

Fjällvandring.

1.

Jag gick öfver fjället en sommarens dag, der flögo två fåglar mot före. Falioho Den första var röd som din blomstrande kind, som färgats af solsken och vind, den andra var blå som ditt ögonpar. Hur vacker den var! Men den tredje han sken som ditt guldgula hår, när i solen du står!

2.

Jag följde så glad de små fåglarne tre, som sjöngo i liden så fagert; Falioho Jag visste ej hvart, men en längtan mig tog: allt längre bland fjällen jag drog! I blånande fjärran en snötopp låg; mitt mål jag nu såg, och en locksång för mina små fåglar jag sang: öfver fjällen det klang.

3.

Men fåglarne vände mot dalen sin färd, och genast min snötopp jag glömde. Falioho Så kom jag till vallen, så fager du stod i dörren till stugan och log: din kind blef så röd, dina ögon blå sågs du nederslå, och ett skimmer der låg om ditt guldgula hår som af solsken och vår!